

της, έκοψε έναν κι έφαγε. Κατόπιν έδωσε και στόν 'Αδάμ κι έφαγε.

Το μεγαλύτερο κακό στόν κόσμο ήταν ή πράξι αυτή των πρωτοπλάστων, των πρώτων δηλαδή ανθρώπων που πλάστηκαν από τόν Θεό. Δέν άκουσαν τόν Θεό, που από αγάπη έκαμε τόσα και τόσα γι' αυτούς, και πίστεψαν στόν Διάβολο. Αυτή ήταν ή πρώτη και μεγαλύτερη άμαρτία των ανθρώπων.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

α) Γιατί μιá μέρα τής εβδομάδας καθόμαστε; β) Γιατί ό Θεός έπλασε μόνος Του τόν άνθρωπο και όχι μ' ένα μόνο λόγο; γ) Τι ήταν ό Παράδεισος; δ) Πώς έφτιασε ό Θεός τή γυναίκα του 'Αδάμ; ε) Τι θά πη 'Αδάμ; στ) Τι άμαρτία έκαμε ή γυναίκα του 'Αδάμ; ζ) Τι έπρεπε νά πη στό φίδι, όταν τής έδωσε νά φάη τόν άπαγορευμένο καρπό; η) "Έγιναν οι πρωτόπλαστοι θεοί, όταν έφαγαν τόν άπαγορευμένο καρπό;

4. ΕΚΔΙΩΕΙ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

Μετά από λίγη ώρα άκούστηκαν τά βήματα του Θεού, που περπατούσε στόν Παράδεισο. Ό 'Αδάμ και ή γυναίκα του ντράπηκαν, φοβήθηκαν και κρύφτηκαν στους θάμνους του Παραδείσου.

—'Αδάμ, που είσαι; άκούστηκε ή φωνή του Θεού.

—Έδω είμαι, Κύριε, είπε φοβισμένα ό 'Αδάμ. "Άκουσα τή φωνή Σου και κρύφτηκα.

—Γιατί κρύφτηκες; Μήπως έφαγες από τούς καρπούς του δέντρου που σου είχα άπαγορέψει;

—'Η γυναίκα που μου έδωσες με ξεγέλασε κι έφαγα.

—Γιατί τό έκαμες αυτό; είπε στή γυναίκα τότε ό Θεός.

—Τό φίδι με ξεγέλασε, είπε αυτή φοβισμένα.

Λυπήθηκε πολύ ό Θεός. "Έπρεπε όμως νά τιμωρηθούν για τήν άμαρτία τους.

Στράφηκε τότε πρós τό φίδι και είπε:

—'Επειδή έκαμες αυτό, καταραμένο θά είσαι σέ όλη σου τή ζωή. Θά σέρνεσαι με τήν κοιλιά σου στό χώμα, και χώμα θά είναι ή τροφή σου. "Εχθρα θά βάλω ανάμεσα σέ σενα και στους άπογόνους τής γυναίκας. "Ενας από τούς άπογόνους της θά σου συντρίψη τó κεφάλι κι έσύ θά του κεντήσης τή φτέρνα.

"Υστερα είπε στή γυναίκα:

—Από λύπες και στενοχώριες θά γεμίση ή ζωή σου. Μά κόπο και πόνους θά γεννᾷς τά παιδιά σου.

Στράφηκε τέλος στόν 'Αδάμ και του είπε:

—'Επειδή άκουσες τή γυναίκα σου κι έφαγες από τόν άπαγορευμένο καρπό, με κόπους και με ιδρώτα θά βγάξης τό ψωμί σου. Θά δουλεύης σκληρά τή γη, για νά ζήσης, ώσπου νά πεθάνης και νά γίνης πάλι χώμα.

Μετά από αυτά ό 'Αδάμ ώνόμασε τή γυναίκα του Εύα, που θά πη ζωή, γιατί αυτή θά γινόταν ή μητέρα όλων των ανθρώπων.

"Επειτα, αφού ό Θεός έδωσε στους πρωτοπλάστους νά φορέσουν πρόχειρα δερμάτινα φορέματα, τούς έδιωξε από τόν Παράδεισο. Αυτοί έφυγαν, για νά ζήσουν μόνοι τους, μακριά από τή χαρά, με λύπες, με στενοχώριες και με κόπους.

Στήν πόρτα του Παραδείσου ό Θεός έβαλε άγγέλους με φλόγινα σπαθιά, για νά τόν φρουρούν.

ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ—ΕΡΓΑΣΙΕΣ—ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

α) Τά λόγια α"Ενας από τούς άπογόνους της θά σου συντρίψη τό κεφάλι και σύ θά του κεντήσης τή φτέρνα» είναι τό πρώτο πρώτο

εὐαγγέλιο. Είναι δηλαδή ἡ πρώτη ὑπόσχεσι τοῦ Θεοῦ ὅτι θὰ ἔρθῃ στὴ γῇ ὁ Χριστός, γὰρ νὰ σώσῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Σὲ ἄλλα μαθήματα θὰ δοῦμε καὶ ἄλλες τέτοιες ὑποσχέσεις. β) Ζωγράφησε κάτι ἀπὸ τὸ μᾶθημα. γ) Τί θὰ πῇ Εὐα; □

2

5. ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΙΝ ΚΑΙ ΑΒΕΛ

Μακριὰ ἀπὸ τὸν Παράδεισο ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ ἄρχισαν νὰ καλλιεργοῦν μόνοι τους τὴ γῇ, γιὰ νὰ ζήσουν.

Ύστερα ἀπὸ καιρὸ ἀπόχτησαν δύο παιδιά, τὸν Κάιν καὶ τὸν Ἀβελ.

Ὁ Ἀδὰμ, γιὰ νὰ δείξῃ ὅτι μετανόησε γιὰ τὴν ἁμαρτία ποὺ εἶχε κάμει, ἔχτισε ἓνα βωμὸ, στὸν ὁποῖο θυσίαζε στὸν Θεὸ ζῶα ἀπὸ τὰ κοπάδια του καὶ προσέφερε καρπούς ἀπὸ τὰ χωράφια του.

Ἀπὸ τὸν πατέρα τους ἔμαθαν καὶ τὰ παιδιά, ὁ Κάιν καὶ ὁ Ἀβελ, νὰ προσφέρουν θυσία στὸν Θεό.

Ὅταν μεγάλωσαν, ὁ Κάιν ἔγινε γεωργὸς καὶ ὁ Ἀβελ βοσκός.

Μιά μέρα ἀποφάσισαν νὰ προσφέρῃ ὁ καθένας θυσία στὸν Θεὸ ἀπὸ τὰ προϊόντα του. Ὁ Κάιν θὰ θυσίαζε διάφορους καρπούς ἀπὸ τὰ χωράφια του καὶ ὁ Ἀβελ ζῶα.

Ὁ Θεὸς ὁμως δέχεται τίς προσευχές μας ἢ τίς θυσίες μας, μόνο ὅταν γίνονται μὲ καλὴ καρδιά καὶ χωρὶς πονηρία.

Ἀπὸ τὰ δύο ἀδέρφια ὁ Κάιν ἦταν κακὸς καὶ πονηρὸς ἄνθρωπος καὶ ὁ Ἀβελ ἀθῶος, ὅπως τ' ἀθῶα προβατάρια του.

Ἔτσι, ὅταν ἔγιναν οἱ θυσίες, φάνηκε καθαρὰ ὅτι ὁ Θεὸς δέχτηκε τὴ θυσία τοῦ Ἀβελ μόνο καὶ ὄχι τοῦ Κάιν. Ὁ κατὶνὸς ἀπὸ τὸ θυσιαστήριό τοῦ Ἀβελ ἀνέβαινε ἤσυχα πρὸς τὰ πάνω, κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν οὐρανό, ἐνῶ τοῦ Κάιν σκορπιζόταν γύρω γύρω, χωρὶς ν' ἀνεβαίνει.

Ἀλλὰ ὁ Κάιν, ἀντὶ νὰ μετανόησῃ γιὰ τὴν κακία του καὶ νὰ ζητήσῃ συγχώρησι ἀπὸ τὸν Θεό, θύμωσε πολὺ καὶ μίσησε τὸν ἀδερφό του. Σκέφτηκε μάλιστα νὰ τὸν σκοτώσῃ.

Μιά μέρα εἶπε στὸν Ἀβελ:

—Πάμε περίπατο;

Ἐκεῖνος δέχτηκε. Κι ἐκεῖ ποὺ τὰ δύο ἀδέρφια ἔκαναν ἤσυχά τὸν περίπατό τους, ὁ Κάιν ρίχτηκε ξαφνικὰ πάνω στὸν Ἀβελ καὶ τὸν σκότωσε. Ἐπειτα γύρισε πίσω μόνος του.

Καὶ ξαφνικὰ φοβερὴ ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ:

—Κάιν, Κάιν, ποῦ εἶναι ὁ ἀδερφός σου;

—Δὲν ξέρω, ἀπάντησε ἀγρία ὁ Κάιν. Φύλακάς του εἰμαι ἐγώ;

—Τί ἔκαμες, Κάιν; εἶπε πάλι ὁ Θεός. Τὸ αἷμα τοῦ ἀδερφοῦ σου φωνάζει. Καταραμένος θὰ εἶσαι σὲ ὅλη σου τὴ ζωὴ. Θὰ τρέμῃς πάντοτε καὶ ἡσυχία δὲν θὰ βρίσκῃς ποτέ σου. Ὁ Κάιν ἔφυγε μακριὰ, γιὰ νὰ ζήσῃ μόνος του.

Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Ἀβελ ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ ἀπόχτησαν ἄλλο παιδί, τὸν Σῆθ, καὶ ἀργότερα πολλὰ ἀκόμη ἀγόρια καὶ κορίτσια.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

α) Γιατί δεν δέχτηκε ο Θεός τη θυσία του Κάιν; β) Τί έπρεπε να κάμη ο Κάιν, όταν είδε ότι ο Θεός δεν δέχτηκε την προσευχή του; γ) Τί πρέπει να κάμης εσύ, για να δέχεται ο Θεός την προσευχή σου; δ) Γνωρίζεις κανένα ποίημα για την αδερφική αγάπη;